

foreflaae nogen særlig Udredelses- eller Forbedingsmaade af denne Udgift; men det er jo netop saa, at denne Udgift er af en meget intermitterende Charakter, at den kan falde med et stort Beløb i et enkelt Aar, og at der kan hengaae mange Aar, uden at Kommunen besværes med saadanne Udgifter. Det er det, der har gjort det noget betænkeligt for Udvalget, og da ogsaa for mig, at paalægge Forsørgelseskommunen som ubetinget Pligt at skulle udrede saadanne Udgifter, hvor langveis fra — naturligtvis indenfor Landets Grændser — en saadan Transport end fandt Sted. Dette Hensyn troer jeg ikke kan gjøres gjældende med Hensyn til Kjøbstæderne, i alt Fald ikke med Hensyn til Kjøbstæderne, saaledes som de i Reglen findes her. At der muligens undtagelsesviis findes Kjøbstæder, som kunne søle sig besværede ved saadanne extraordinaire Udgifter, tør jeg ikke benægte, men det turde dog muligviis ikke være tilstrækkeligt Motiv til at afvige fra, hvad Udvalget her har foreslaaet.

Med Hensyn til den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet i 2det Stykke af § 2, har jeg derimod en anden Bemærkning at gjøre. Jeg erkjender den Lettelse, som Udvalget har tiltænkt Forsørgelseskommunen, idet det vil have Amtscommunen tilpligtet at bære Halvdelen af den Transport, der stæer udenamts fra; men det forekommer mig, at det ikke er aldeles overensstemmende med, hvad Udvalget har foreslaaet med Hensyn til Transporter indenamts. Med Hensyn til disse er der jo foreslaaet, at Forsørgelseskommunen alene skal bære Udgifterne. Det forekommer mig nu, at en videre Udvikling af denne Tanke nødvendigviis maatte føre til, at en Udenamtstransport blev Kommunen uvedkommende, og ikke, saaledes som her er foreslaaet, at Halvdelen af Udgiften til den samlede Transport blev baaren af Amtkommunen. Jeg erkjender imidlertid, at der kan være praktiske Hensyn, som kunde gjøre det rigtigt at gaae ind paa Udvalgets Forslag, idet dette jo væsentlig anbefaler sig ved Sæthed i Afregningen; det er langt lettere at dele en samlet Transportudgift i to lige store Dele, end det er at sætte sig til at udregne, hvor stor en Deel af denne Udgift der falder indtil Amtsgrændsen, og hvor Meget af den der falder

indenfor Amtsgrændsen. Jeg fremsætter dette som en Bemærkning til Udvalget; men jeg har dog heller ikke fundet dette Punkt at være af en saadan Betydning, at jeg har villet stille noget Underendringsforslag til, hvad Udvalget har foreslaaet. — Noget anderledes forholder det sig, naar Udvalget ikke har villet gaae ind paa, hvad jeg meget kunde have ønsket, det havde villet gaae ind paa, nemlig, at Udgiften ved en Udenamtstransport blev deelt mellem Forsørgelses- og Opholdscommunen. Lettelsen for Forsørgelseskommunen bliver den samme, hvad enten det er Opholdscommunen eller Amtet, der bærer den anden Halvdeel; men der er i mine Tanker i en anden Henseende en stor Forskjel paa, om det er Amtet eller Opholdscommunen, som kommer til at bære den ene Halvdeel. Dersom man havde paalagt Opholdscommunen at bære den ene Halvdeel, saa vilde man derigjennem have medvirket den altså hyppige og hensynsløse Hjemsenden af værdige Fattige; det er en Fordeel, som vilde have været opnaaet uden, som det synes mig, at gjøre noget Brud paa det hidtil Overleverede; thi vi maae dog vel erindre, at den hidtil gjældende almindelige Regel med Hensyn til Transportbyrden har været den, at det har været de transiterende Amter, og hverken Opholds- eller Forsørgelsescommunen, som have baaert disse Udgifter. Vi forlode altså fuldstændig det tidligere Grundlag, og det forekommer mig, at man da uden stor Betænelighed kunde være gaaet ind paa at laste en Deel af Byrden over paa Opholdscommunen, saameget mere, som vi allerede nu have flere Udgifter til Fattige, som Opholdscommunen er pligtig at udrede, uden at kunne faae dem refunderede af Forsørgelsescommunen; dette gjælder jo f. Ex. om Sygepleien inden en vis Tid, efterat Sygdommen er udbrudt, det gjælder ligeledes om Kjørsler, som en Commune præsterer til Fattige. Vor hidtil gjældende Lovgivning kjender altså nu Forpligtelser, som paahviler Opholdscommunen ligeoverfor de Fattige, og jeg kan altså ikke med den ærede Ordfører for Udvalget erkjende, at det vilde være noget Brud paa det hidtil Bestaaende, naar man lagde en Deel af denne Udgift ogsaa paa Opholdscommunen. Jeg stiller mig iøvrigt med Hensyn